

DZIEŃ TRZECI

Poniedziałek

Debora: dzielna prorokini

Wprowadzenie

Niewiele nam wiadomo na temat jej młodości, rodziców, pochodzenia oraz wychowania. Nie wiemy, jak była wykształcona i jakie talenty oraz umiejętności posiadała. Nie znamy jej wieku, kiedy została powołana przez Boga. Ale możemy przypuszczać, że była młodą kobietą, kiedy Bóg ją powołał, ponieważ Pismo w następujący sposób wspomina o zwycięstwie Izraela nad Kananejczykami: „I miała ziemia spokój przez czterdzieści lat”. Żydowski historycy podają, że „Przez czterdzieści szczęśliwych lat Żydzi żyli w pokoju pod kierownictwem Debory i Baraka”.

Większość jest zgodna w tym, że ta niezwykła kobieta była żoną, matką, przywódcą politycznym, wojowniczką, głównym dowódcą sił zbrojnych Izraela, poetką, śpiewaczką, prorokinią oraz najwyższym sędzią narodu pod Bożym kierownictwem. Co najważniejsze, była całkowicie oddana Bogu w swojej służbie. Biblijni badacze oraz historycy znają ją jako Deborę, sędziego nad Izraelem,

która poprowadziła armię izraelską do zwycięstwa nad Kananejczykami. „Jej życie jest wspaniałą ilustracją mocy, jaką posiadają kobiety, aby korzystnie wpływać na społeczeństwo”. Mało jest takich kobiet, zarówno wtedy jak i dziś.

Historia biblijna: Sędziów 4:4–8

„W tym czasie sądziła Izraelitów prorokini Debora, żona Lappidota. 5Siadywała ona pod palmą Debory, pomiędzy Ramą a Betelem na pogórzu efraimskim, i synowie izraelscy przychodzili do niej na sąd. Posłała ona wezwanie do Baraka, syna Abinoama, z Kedesz-Naftali, i kazała mu powiedzieć: Oto tak nakazuje Pan, Bóg Izraela: Wyrusz i pociągnij na górę Tabor, a weź ze sobą dziesięć tysięcy mężów z synów Naftaliego i z synów Zebulona, 7Ja zaś ściągnę ku tobie nad potok Kiszon Syserę, wodza wojska Jabina wraz z jego wozami i z jego zgiełkliwą gromadą i wydam go w twoją rękę. 8Barak kazał jej odpowiedzieć: Jeżeli ty pójdziesz ze mną, to pójdę, lecz jeżeli ty nie pójdziesz ze mną, to nie pójdę”.

Debora—sędzia nad Izraelem

Debora była czwartym sędzią Izraela, zanim obra-

no króla. Była ona wybrana na sędziego w czasie, kiedy Izrael od dwudziestu lat był uciskany, a nawet zniewolony, przez Jabina – króla Kanaanu (Sdz 4:2,3). Jest ona jedynym sędzią, o którym księga wspomina, że rozwiązywał sprawy sądowe. Jednak wtedy określenie „sędzia” oznaczało coś więcej niż tylko funkcję sadowniczą. Oznaczało bycie przywódcą. Jej pozycja była kombinacją proroka, premiera lub prezydenta oraz głównego sędziego sądu najwyższego. Z pewnością Debora była kobietą posiadającą siłę, a siła ta wynikała z mądrości, łaski oraz bojaźni Bożej. Język opisujący jej siłę jest taki sam, jak ten użyty w Księdze Wyjścia 18:21, gdzie opisane zostały cechy charakteru dobrego sędziego – umiejętność, kompetencja, prawdomówność, bogobojność.

Debora była cierpliwa i mądra, witając każdą osobę matczynym uśmiechem, jednocześnie w sercu odczuwając głęboką troskę. Wielu sądzi, że Debora nie miała własnych dzieci, ale że została duchową matką całego Izraela. Zarówno pierwsza, jak i druga możliwość pozwala nazywać ją matką. Jej lud przychodził to niejako do kochającej matki i mocnego sędziego po radę w rozwiązaniu swoich sporów, bądź dokonaniu sądu

nad wykroczeniami prawa. Wiedzieli oni, że była sprawiedliwa i dokładna w swoim sądzie, gdyż jej mądrość pochodziła od Pana, a oni poddawali się pod jej kierownictwo.

Rozsądzała problemy Izraela. A były one czymś więcej niż drobnymi, codziennymi kłótniami o miedzę lub koszty zboża czy niespłacone długi. Widziała ona zarówno, że zarówno duchowa jak i polityczna kondycja Izraela ulegała pogorszeniu. Jej naród, jej ludzie, byli w tarapatkach. Pogubili się duchowo i w rezultacie padli ofiarą swoich wrogów. W dolinach uzbrojone zastępy Kananejczyków prześladowały izraelskich chłopów. Karawany podróżne ze strachu zaczęły unikać głównych traktów w okolicy. Było to tragiczne, jako że handel z przybywającymi podróżnikami był podstawą egzystencji jej ludu. Co gorsza, był to czas chaosu, czas, kiedy zachodziła potrzeba silnego przywództwa. W odpowiedzi na Boże wezwanie do przyjęcia przywództwa celem odparcia i wyeliminowania tych pustoszących zagrożeń, Debora wkroczyła na karty Biblii w sposób nadzwyczajny. Stała się kobiecym zwierzchnikiem sił zbrojnych.

Niektórzy mówią wam, że życie kobiet sprowadza się do wyboru pomiędzy rodziną a służbą,

przy czym przywództwo jest wyłącznie dla mężczyzn. Wszyscy, którzy pracują dla Boga, muszą posiadać połączone cechy Marty i Marii. Pismo jasno ukazuje nam, że życie kobiet może obejmować wszystkie te elementy, jeżeli takie będzie Boże postanowienie. "Bóg może zrobić cokolwiek będzie chciał, i jeśli nie zechce działać przez żołnierzy, a przez kobiety, tak właśnie zrobi" .

Debora—izraelski wojownik

Debora, będąc pod natchnieniem Ducha Świętego, wezwała Baraka, aby zebrał i uzbroił armię na rozpoczęcie wojny. Reakcja Baraka wiele nam mówi o samej Deborze (Sdz 4:6,14), gdyż nie wahał się przyjąć jej wezwania. Ufał jej i szanował ją. Jednak to inne czynniki sprawdziły jego wiarę. Barak był doświadczonym, odważnym i przenikliwym dowódcą wojskowym. I właśnie świadomość kondycji, w jakiej znajdował się jego lud, podburzyła jego pewność. Izraelici nie byli ani zorganizowani ani uzbrojeni tak, jak jednostka wojskowa. Nie przejawiali umiejętności, męstwa oraz nadziei, potrzebnych do stawienia czoła tak silnemu i uzbrojonemu wrogowi jak Kananejczycy. Właściwie byli oni zniechęceni, a może zbyt przygnębie-

ni, aby wyruszyć do walki, podczas gdy Debora powiedziała im, że muszą podjąć walkę, aby Bóg mógł ich wybawić.

Barak wiernie zgromadził armię dziesięciu tysięcy mężczyzn i poprowadził ich na górę Tabor tak, jak Bóg rozkazał. Jego oddziały były przerażone na widok nowocześnie uzbrojonych Kananejczyków zajmujących całą dolinę poniżej. Mimo to zajęli pozycje w górach i czekali na atak. Mając zapewnienie od Debory, Barak runął ze swoją armią na otwartą przestrzeń doliny. Dokładnie tak, jak przepowiedziała Debora, Bóg walczył za Izraela i tamtego dnia przewyciężył o wiele potężniejszego wroga (The Signs of the Times, 16 czerwca, 1881).

Podsumowanie

Debora przyjęła oraz wiernie wypełniła swoje powołanie jako matka, prorok, sędzia i wojownik. Była szanowana, jako rozważna, zdecydowana, odważna, pokrzepiająca oraz śmiała. Jej pewność była oparta na słowie Boga i Jego obietnicy. Z pewnością była ona Bożym człowiekiem na tamten czas.

Dzisiaj Kościół oraz społeczeństwo potrzebują takich kobiet jak Debora, które odpowiedzą na

Boże wezwanie. Jej życie jest wspaniałą ilustracją mocy, z jaką kobiety oddziałują na społeczeństwo dla jego dobra. Debora była prawdziwym przykładem szlachetnej kobiety, która musi posiadać siłę, energię oraz wybitne cechy. Doskonały wzorzec Bożej kobiety został przedstawiony w Księdze Przysłów w rozdziale 31, w który Debora wyraźnie się wpisuje.

Bóg wzywa gorliwe kobiety-działaczki, które są rozważne, serdeczne, wrażliwe oraz wierne zasadom. Wzywa wytrwałe kobiety, które wyjdą poza własne ego czy osobiste wygody, i skupią swoją uwagę na Chrystusie .

Łukasz w Dziejach Apostolskich (Dz 2:17,18) przypomina nam następujące słowa: „I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, Że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało I prorokować będą synowie wasi i córki wasze, I młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, A starcy wasi śnić będą sny; Nawet i na sługi moje i służebnice moje Wyleję w owych dniach Ducha mego I prorokować będą”.

To dotyczy również ciebie. Obietnica została dana wszystkim, że otrzymają Ducha Bożego, i wszyscy młodzieńcy i dziewczęta będą mogli prorokować! Nie ma nic bardziej ekscytującego.

Bez względu na płeć, wiek czy status społeczny Bóg wyleje swego Ducha w naszych czasach. Pytanie tylko, czy otrzymasz Ducha Bożego? Czy zaakceptujesz Boże wezwanie do służby. On ma wyjątkowe dzieło właśnie dla ciebie, i to on cię do niego uzdolni. Czy odpowiesz na to wezwanie już dzisiaj?

Pytania do dyskusji:

1. Jak rozpoznać swoje duchowe dary?
2. Dlaczego Bogu zależy na tym, jaką ścieżkę wybierzesz w swoim życiu – stylu bycia, karierze itp.?
3. Skąd wiesz, do czego powołuje cię Bóg?
4. Jaki jest najlepszy sposób, aby przysposobić się do danego zawodu lub pozycji?
5. Czy w dzisiejszych czasach Bóg wciąż dokonuje cudów w życiu pojedynczych osób i wspólnot?